

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 097-0-Gž-06-000127
Brčko, 27.12.2006. godine

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Maide Kovačević, kao predsjednika vijeća, Josipe Lucić i Zijada Kadrić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M.I. iz B., zastupanog po punomoćniku O.M., advokatu iz B., protiv tuženog M.P. iz B., zastupanog po M.Z., advokatu iz B., radi duga (vsp. 8.800,00 KM), odlučujući o žalbi tuženog protiv rješenja Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.417/05-I od 31.01.2006. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 27.12.2006. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba tuženog M.P. iz B. se ODBIJA kao neosnovana i rješenje Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.417/05-I od 31.01.2006. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj P.417/05-I od 31.01.2006. godine odbijen je prijedlog tuženog za povraćaj u pređašnje stanje zbog propuštanja ročišta od 30.11.2005. godine i odlučeno da presuda zbog izostanka istog suda broj P.417/05-I od 30.11.2005. godine ostaje na snazi. Istim rješenjem tuženi je obavezan da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 384,00 KM u roku od 15 dana po pravosnažnosti rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv tog rješenja žali se tuženi iz svih razloga propisanih odredbom člana 283. stav 1. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine", broj 5/00, 1/01, 6/02 i 11/05), u daljem tekstu ZPP-a.

Bitnu povredu odredaba parničnog postupka vidi u odbijanju prijedloga da se sasluša i razjasni okolnosti propuštanja ročišta od 30.11.2005. godine, u čemu vidi i pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, te da je zbog toga pogrešno primjenjeno materijalno pravo.

Predlaže da se žalba uvaži, prvostepeno rješenje preinači i dozvoli povraćaj u pređašnje stanje, ukine presuda zbog izostanka ili da se prvostepeno rješenje ukine.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Prema obrazloženju prvostepenog rješenja i prema podacima u spisu predmeta na pripremno ročište zakazano za dan 30.11.2005. godine tuženi nije pristupio, a poziv je uredno primio i prvostepeni sud je na prijedlog punomoćnika tužitelja donio i javno objavio presudu zbog izostanka, a tuženi je zbog propuštenog ročišta zatražio povraćaj u pređašnje stanje pravdajući propuštanje službenim putovanjem u Nj. i prilažući kopiju naloga za službeno putovanje, koji je prijedlog prvostepeni sud odbio primjenom odredbi procesnog zakona ocjenivši razlog za propuštanje ročišta nedovoljno obrazloženim i neutemeljenim.

Kod činjenice da je povraćaj u pređašnje stanje specifičan institut procesnog prava kojim se strankama daje mogućnost da otklone negativne posljedice propuštanja, u konkretnom slučaju propuštanja ročišta i da je prvostepeni sud osnovanosti prijedloga za povraćaj u pređašnje stanje odlučio na osnovu procesnog, a ne materijalnog zakona, žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava je paušalno istaknut i kao takav se ne može ni cijeliti.

Obzirom na pravnu prirodu ovog instituta prijedloga za povraćaj u pređašnje stanje, da nije pravno sredstvo jer ga ni ranija zakonodavna praksa niti Zakon o parničnom postupku ne svrstava u pravne lijekove, a da tuženi nije istovremeno sa podnošenjem prijedloga podnio žalbu (pravni lijek) protiv presude zbog izostanka i ista se više ne može pobijati žalbom, nastupila je prekluzija u pogledu te procesne radnje, pa se povodom predmetne žalbe izjavljene protiv rješenja ne može ispitivati pravilnost te presude, odnosno da li su bili ispunjeni zakonom propisani uslovi za donošenje presude zbog izostanka i s tim u vezi da li je donesena uz bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koju se ukazuje u žalbi.

Inače, ukazivanje u žalbi na dileme i vezi sa imenom tuženog (M. ili M.) bez osnova je, jer je tužitelj, na ročištu 19.01.2006. godine izvršio ispravku označivši da je tužba usmjerena prema M.P. zv. M.

Dakle, povodom izjavljene žalbe, ovaj sud je ispitao zakonitost i pravilnost prvostepenog rješenja u granicama razloga koje je tuženi iznio u žalbi u smislu člana 292. ZPP-a, tj. da li je ispunjen uslov da je tuženi iz opravdanih razloga propustio ročište na kojem je donesena presuda zbog izostanka, kako to propisuje odredba člana 64. ZPP-a.

Razlog zbog kojeg je tuženi propustio ročište je, prema njegovoj tvrdnji službeno putovanje u inostranstvo 28.11.2005. godine u trajanju od 5 dana sa dnevnicom u iznosu od 100,00 DM za potrebe firme čiji je direktor, kako to proizilazi iz sadržaja "naloga za službeno putovanje" bez da je naveden djelovodni broj i datum izdavanja naloga, koji je tuženi potpisao i prezentirao, kao i putovnicu na ročištu održanom 31.01.2006. godine, a prvostepeni sud utvrdio da u istoj nema evidentiranog pečata sa spornim datumom, što se ni žalbom ne osporava, niti dovodi u pitanje i sumnju, kao ni utvrđenje da je tuženi poziv za pripremno ročište uredno primio 23.11.2005. godine, da je imao dovoljno vremena da sud obavijesti o spriječenosti da pristupi na zakazano ročište 30.11.2005. godine, pa i da ospori osnovanost tužbenog zahtjeva.

I po ocjeni ovog suda razlozi zbog kojih je tuženi propustio ročište ne mogu se kvalifikovati kao opravdani razlozi. Naime, opravdan razlog propuštanja spada u tzv.

pravne standarde čiji sadržaj sud ispituje u svakom konkretnom slučaju, ali je na pitanje šta spada u pravni standard opravdanog razloga propuštanju, odgovor dala i sudska praksa, pa bi u ovom slučaju samo iznenadno putovanje zbog kojeg tuženi nije mogao pristupiti na ročište, uz uslov da nije imao vremena niti mogućnosti o tome obavijestiti sud ili ovlastiti drugu osobu na poduzimanje propuštene radnje bio opravdan razlog za propuštanje ročišta, što se nikada samo za sebe ne pretpostavlja, već se dokazuje.

Prema tome, propuštanje ročišta samo zbog službenog puta, bez dokazivanja da se posljedice propuštanje nisu mogle izbjeći, nije dovoljan razlog, niti se može kvalifikovati kao opravdan razlog da bi se usvojio prijedlog za povraćaj u pređašnje stanje, tim prije što se ni žalbom ne ukazuje niti dokazuje kvalifikatorna objektivna opravdanost razloga propuštanja.

Kako ne stoje žalbeni navodi i razlozi zbog kojih se prvostepeno rješenje pobija, valjalo je žalbu kao neosnovanu odbiti i prvostepeno rješenje potvrditi na osnovu člana 307. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Maida Kovačević